

ΕΣΤΙΑ

ΕΚΔΙΔΟΤΑΙ ΚΑΤΑ ΚΥΡΙΑΚΗΝ

Τόμος Ἐνάτος

Συνδρομὴ ἰτήσια: Ἐν Ἑλλάδι, ἄρ. 10, ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ, ἄρ. 20. — Αἱ συνδρομαὶ ἀρχοῦν ἀπὸ 18 Μαΐου 1880

1 ἑξαμηνίον ἰκέτατος ἔτους καὶ εἰς ἰτήσια: — Γραφεῖον τῆς Διοικήσεως: Ὅδὸς Σαδίου, 6.

ΕΠΑΡΧ. ΕΙΡΗΝΟΔ(ΙΚΕΙΟΥ) ΣΥΡΟΥ

[Ἐκ τῆς Συλλογῆς: Παύλου Λαμπροῦ].

ΕΠΙΣΤΟΛΙΜΑΤΑ ΙΣΤΟΡΙΗΜΑΤΑ

Ἐν Ἀλεξανδρείᾳ 26[8 Μαΐου 1880.

Διάλογος. — Ἀχαιοὶ καὶ Δαναοί. — Rougé, Chabas, Maspero, Brugsch, Halévy. Τάνα, Há-ka-Phtah, Tape. — Νερούτσος, καὶ Μαρτέτι. — Νίτωκρις καὶ Μοκέρτινος. — Τὸ σάνδαλον τῆς Ῥωδῆος. — Τὸ πνεῦμα τῆς μεσημερινῆς πυραμίδος. — Ἐπιλόχος.

— Καὶ τί ἀπέγειναν οἱ Ἀχαιοὶ καὶ οἱ Δαναοί, πρὸς ἀνεύρεσιν τῶν ὁποίων ἤλθετε εἰς Αἴγυπτον; μὲ ἠρώτησε προχθὲς τὸ ἑσπέρικόν μου τῶν χαριεστέρων Ἑλληνίδων τῆς Ἀλεξανδρείας.

— Ὡ κυρία μου, μὲ ἐνθυμίζετε πληγὴν δεξιῶν νοσῶν τῆς ἐπιστημονικῆς μου βίου.

— Εἶναι ἀρά γε τὸ πρᾶγμα τόσον τραγικόν; Τί μᾶς μέλει ἐπὶ τέλους ἀν' ἑμὲ τῶν τεσσάρων χιλιάδων ἐπολέμησαν ἢ δὲν ἐπολέμησαν; Ἑλληνες πρὸς Αἰγυπτίους;

— Πῶς τί μᾶς μέλει, ἀφοῦ, ἐάν τὰ γεγονότα ταῦτα ἀποδειχθῶσι, θέλουσι προστεθῆ εἰς τὴν ἱστορίαν τοῦ ἔθνους μας πεντακόσια, ἑξακόσια ἢ καὶ ἑπτακόσια ἔτη;

— Νομίζετε λοιπὸν ὅτι τὸ ἔθνος μας δὲν ὑπῆρξεν ἀρκετὰ μακρόβιον, καὶ ὅτι εἶναι ἀπαραίτητον νὰ προστεθῶσιν ἔτι εἰς τὴν ζωὴν αὐτοῦ ἑκατονταετηρίδες τινές;

— Ἀλλὰ παρατηρήσατε, κυρία μου, ὅτι δὲν πρόκειται ν' αὐξήσωμεν τὸ γῆρας του· ὁ λόγος εἶναι νὰ παρατείνωμεν τὴν νεότητά αὐτοῦ· τοῦτο δὲ εἶναι πάντοτε εὐχάριστον καὶ εἰς τὰ ἔθνη καὶ εἰς τὸν κατ' ἰδίαν ἄνθρωπον.

— Ἔστω. Φαίνεται ὁμοίως ὅτι ἡ παράτασις αὐτῆ τῆς νεότητός μας προσκρούει εἰς τινὰς δυσκολίας.

— Κατὰ δυστυχίαν εἰς πολλὰς.

— Εἶναι ἀρά γε δυνατόν νὰ τὰς ἀκούσωμεν; — Ἀλλὰ, κυρία μου, ἐπιτρέψατέ με νὰ σᾶς εἰπῶ ὅτι δὲν ἤξεύρω τί ἐπάθατε ἀπόψε· ἦλθον διὰ νὰ εὔρω παρὰ τῇ ἐγνωστῇ ὑμῶν ἀγαθότητι ἀντιπερισπασμὸν εἰς τὰς δδύνας μου, ὑμεῖς δὲ ἐπιμένετε νὰ μὲ τὰς ἀνακαλεῖτε.

— Μὲ παρεξηγεῖτε τῇ ἀληθείᾳ, κύριε μου. Ἐκ τῶν ὀλίγων λέξεων ἑως ὅποιος ἀντηλλάξαμεν τὴν ἐσπέραν ταύτην ἕως τώρα, ἠλλπῖσα ὅτι θέλετε ἐννοῆσαι τὴν προαίρεσίν μου, νὰ σᾶς παραγροῦσω ἀπ' ἐναντίας, ἐάν τυχόν τὰ ἀσχολοῦντα ὑμᾶς ζητήματα δὲν λάβωσι τὴν ποθουμένην λύσιν. Δὲν σᾶς παρεκάλεσα δὲ νὰ μὲ εἰπῆτε τίνα εἶναι τὰ προσκόμματα εἰμὴ διὰ ν' ἀνακαλύψω ἴσως ἐν αὐτοῖς πιθανότητά τίνα ἐπιτυχίας. Διότι καθὼς ἤξεύρετε οἱ θεοπαῖ εἶναι συνήθως ψυχρότεροι τῶν ἀγωνιστῶν, καὶ κατ' ἀκολουθίαν, ὡς μὲ ἐδίδαξε νὰ λέγω ὁ γλωσσοκάνων ἡμῶν Κόντος, ἐπιτηδειότεροι νὰ κρίνωσι τὰς περιπετείας τοῦ ἀγῶνος.

— Ταῦτα διαλαβοῦσα καὶ κοσμησασα τὴν ἀπάντησιν διὰ λεπτοῦ μειδιᾶματος, τὸ ὅποιον τὴν στιγμὴν ἐκείνην δὲν εἰμπούσα νὰ καταλάβω ἐάν ὑπεδήλου εἰρωνεῖαν ἢ συμπάθειαν, καὶ πρότεινε τὴν δεξιάν· ἐγὼ δὲ ἀσπασθεῖς τὴν δεξιάν ταύτην εὐλαβῶς ἐπέισθην ὅτι δέον νὰ ὑποκύψω.

— Πολλοὶ ἐγκριτοὶ αἰγυπτιολόγοι, ἐν οἷς ὁ Rougé, ὁ Chabas, ὁ Maspero, ἀνέγνωσαν εἰς τινὰς ἐπιγραφὰς τὰ ὀνόματα τῶν Δαναῶν καὶ τῶν Ἀχαιῶν. Αἱ ἐπιγραφαὶ αὐτὰν ἐξυμνοῦσιν ἔργα βασιλέων τῆς III' τῆς IO' καὶ τῆς K' δυναστείας, αἵτινες ἤμασάν μετὰξὺ τοῦ 1700 καὶ τοῦ 1100 περίπου ἔτους πρὸ Χριστοῦ. Λέγουσι δὲ αἱ σύγχρονοι τῶν βασιλέων ἐκείνων αὐταὶ ἐπιγραφαὶ ὅτι τὰ ἑλληνικὰ ταῦτα ἔθνη ἐπεχείρησαν ἐπανεπιλημμένας, ἀν καὶ ἀτυχεῖς κατὰ τῆς Αἰγύπτου στρατείας, εἰς χρόνους πολὺ προγενεστέρους τῶν Ὀμηρικῶν ἐπῶν, τὰ ὅποια ἐλογίζοντο ἄχρη τοῦδε περιέχοντα τὰς πρώτας ἡμῶν περὶ Ἀχαιῶν καὶ Δαναῶν εἰδήσεις.

— Καθὼς βλέπω, τὸ πρᾶγμα εἶναι σαφές· καὶ ἰδοὺ προστεθέντα διὰ μίαν εἰς τὴν νεότητά ἡμῶν τόσα περίπου ἔτη, ὅσα ἀποτελοῦσιν ὀλόκληρον σχεδὸν τὸν βίον τοῦ γαλλικοῦ ἔθνους.

— Ἐχετε, κυρία μου, ὀλίγην ὑπομονήν, διότι παρκατάγωμαι εἰς ἀπέχοντα τοῦ κατορθώμα-